

Η Εκπαίδευση 0.0, η διάλυση των σχολείων, μερικοί πρόθυμοι «λοχίες» διευθυντές σχολείων και οι «λοχαγοί» διευθυντές εκπαίδευσης!!!

Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις Εκπαιδευτικών Δ.Ε.

Η διάλυση των σχολείων

Πόρτες πέφτουν και καταπλακώνουν εκπαιδευτικούς, τζάμια κρημνίζονται από τα παράθυρα, σοβάδες πέφτουν από τα ταβάνια.

Αίθουσες ασφυκτικά γεμάτες στις οποίες να στοιβάζονται 25-28 παιδιά, σχολεία που υπολειπούνται χωρίς εκπαιδευτικούς και με τα κτίρια να έχουν να ελεγχθούν δεκαετίες. Με χιλιάδες παιδιών που χρήζουν παράλληλης στήριξης να οδηγούνται στο περιθώριο και στον αποκλεισμό. Με τα κενά στα σχολεία να είναι χιλιάδες και την κυβέρνηση, εφαρμόζοντας το δόγμα των περικοπών σε ό,τι είναι δημόσιο και κοινωνικό αγαθό, να προσλαμβάνει 28.000 αντί 47.000 εκπαιδευτικούς.

Μερικοί πρόθυμοι «Λοχίες» διευθυντές σχολείων

Αντί για προσλήψεις, επιβάλλουν υπερωρίες για να λειτουργήσουν στοιχειωδώς τα σχολεία, αυξάνοντας έτσι το ωράριο των συναδέλφων. Υποχρεώνουν τους συναδέλφους να συμπληρώνουν τα κενά που δημιουργούνται όταν απουσιάζουν παρά το ότι έχει κριθεί ότι κάτι τέτοιο συνιστά παροχή διδακτικού έργου και άρα υπερωριακή απασχόληση. Ζητούν από εκπαιδευτικούς να παραβρίσκονται στο σχολείο πέρα του διδακτικού τους ωραρίου χωρίς να τους έχει ανατεθεί κάποια άλλη εργασία. Την ίδια ώρα οι διευθυντές σχολείων κατ' εντολή των διευθυντών εκπαίδευσης και με οδηγίες από το υπουργείο συντονισμένα αυστηροποιούν το πλαίσιο εργασίας, απειλούν και τρομοκρατούν. Καλλιεργείται με αυτόν τον τρόπο **κλίμα ασφυκτικού ελέγχου, παρακολούθησης, φόβου και υποταγής**.

«Λοχαγοί» διευθυντές εκπαίδευσης

Τα ΠΥΣΔΕ αυθαίρετα δεν ανακοινώνουν όλα τα πραγματικά κενά, παρά μόνο αυτά που αντιστοιχούν στους αναπληρωτές που προσλαμβάνουν. Καλύπτοντα κατά προτεραιότητα τα κενά στα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα, ενώ τα άλλα εξακολουθούν να μη διδάσκονται. Οι διευθυντές εκπαίδευσης λειτουργούν ως λοχαγοί και τοποθετούν τους αναπληρωτές κάθε βδομάδα και σε διαφορετικό σχολείο. Απειλούν ότι μπορούν να τους τοποθετήσουν όπως αυτοί θέλουν κι όπου θέλουν, αν τυχόν διαμαρτυρηθούν για αυτήν την κατάσταση! Φτάνουν να απειλούν ακόμη και ότι αν δεν κάνουν υπερωρίες θα τους τοποθετήσουν σε σχολεία μακριά από την κατοικία τους!

Παράλληλα κρατούνται **σε ομηρία χιλιάδες συνάδελφοι και συναδέλφισσες νεοδιόριστοι** και δεν μονιμοποιούνται, όπως θα έπρεπε εδώ πάνω από 1 χρόνο. Μερικοί συνάδελφοι φέτος διανύουν τον 4ο χρόνο από το διορισμό τους και δεν έχουν μονιμοποιηθεί ακόμη! Η πολιτική επιλογή της κυβέρνησης να υλοποιήσει την αξιολόγηση και να καταστήσει τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες αυτούς πολιορκητικό κριό την οδηγεί ακόμη και να παραβιάσει την υπάρχουσα νομοθεσία.

Σε αυτό το πλαίσιο **ασκούνται συστηματικά πλέον διώξεις εκπαιδευτικών από ΔΙΔΕ**, όπως αυτούς του Πειραιά και της Α΄ Αθήνας. Διώξεις που αφορούν την ελευθερία έκφρασης γνώμης και άποψης, την ελευθερία κριτικής των φορέων της εξουσίας, τη συμμετοχή σε κινητοποιήσεις σωματείων ή ακόμη και

την υλοποίηση αποφάσεων συλλογικών οργάνων, όπως έγινε πρόσφατα στην Π.Ε. στο Ηράκλειο.

Μετά από όλα αυτά δεν κάνει εντύπωση η ενεργή εμπλοκή της Εκκλησίας ως οργανισμού στην εκπαιδευτική διαδικασία και του καθορισμού ιερέα υπεύθυνου για κάθε σχολείο όπως συμβαίνει την Αιτωλοακαρνανία!!!

Η καθημερινή επιβίωση

Εκτός όμως από τις **συνθήκες εργασίας και οι συνθήκες διαβίωσης** των εκπαιδευτικών, όπως συνολικότερα όλων των εργαζομένων, χειροτερεύουν καθημερινά. Η φτωχοποίηση βαθαίνει με τους μισθούς πείνας που δε φτάνουν να εξασφαλίσουν τα βασικά είδη, με την καθημερινή άνοδο της ακρίβειας, με τα σούπερ μάρκετ να θυμίζουν χρηματιστήριο τροφίμων, με τις τιμές στην ενέργεια να βρίσκονται στα ύψη, ενώ η απειλή του χειμώνα να είναι μπροστά. Και μέσα σε όλα αυτά τα νομοσχέδια της κυβέρνησης για κατάργηση βασικών εργασιακών δικαιωμάτων όπως αυτό του οχτάωρου, των συμβάσεων εργασίας και το δικαίωμα στην περιφρούρηση της απεργίας έρχονται στη βουλή για νομοθέτηση.

Η «αντίδραση» σαλιγκαριού

Σε όλη αυτή την κατάσταση οι τριτοβάθμιες οργανώσεις, ΓΣΕΕ -ΑΔΕΔΥ, όχι μόνο υπολείπονται της ανάγκης για οργάνωση τους αναγκαίου αγώνα για την ανατροπή αυτής της κατάσταση, αλλά υπονομεύουν ακόμη και τις απεργίες που εξαγγέλλουν, όπως την τελευταία, την οποία η **ΑΔΕΔΥ** την εξαγγείλε τη Δεύτερα το βράδυ για την Πέμπτη, ενώ μπορούσε να την ανακοινώσει μέρες πριν. Η δε **ΓΣΕΕ**, υπερασπιζόμενη τον χαρακτηρισμό της ως εργοδοτικού, κυβερνητικού και γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, τήρησε πολύ χειρότερη στάση, όχι μόνο δεν κήρυξε καμία απεργία, αλλά και συμμετέχει στη διαβούλευση του νομοσχεδίου.

Η **ΟΛΜΕ** από την άλλη και με πρόσχημα την κατάσταση στη Θεσσαλία μετά τις καταστροφικές πλημμύρες, αναβάλλει τη διαδικασία των Γ.Σ. και της Γ.Σ. των Προέδρων, στην οποία θα συζητούσαμε όλα τα παραπάνω προβλήματα και την άθλια κατάσταση στην εκπαίδευση και θα καθορίζαμε τον αγωνιστικό προγραμματισμό για την απάντηση στην κυβερνητική επίθεση. Η πλειοψηφία μένει στην έκδοση κάποιων ανακοινώσεων και δεν προσπαθεί να οργανώσει τους εκπαιδευτικούς απέναντι στη διοικητική αυθαιρεσία και την επιβολή κλίματος αυταρχισμού στα σχολεία και φυσικά να αντιπαλέψει τις βασικές επιλογές της κυβέρνησης για την εκπαίδευση: την αλλαγή του DNA του δημόσιου σχολείου, την απαξίωση και τη διάλυση του, την αξιολόγηση και την αυτοαξιολόγηση- κατηγοριοποίηση σχολείων, την ιδιωτικοποίηση πλευρών της εκπαίδευσης, το βάθεμα του ταξικού χαρακτήρα της μέσω της επιβολής της ΕΒΕ, της τράπεζας θεμάτων και της υπέρογκης ύλης, την ελλιπή χρηματοδότηση και την εγκατάλειψη των υποδομών. **Θα ήταν τραγικό αν η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ μετά από όλα αυτά προχωρήσει στη σύσταση της «άτυπης» επιτροπής διαχείρισης της καθημερινότητας που πρότεινε το υπουργείο και να δώσει άλλοθι στην πολιτική αυτή της εξαθλίωσης και της διάλυσης.**

Η αναγκαία οργάνωση και απάντηση

Καλούμε τα πρωτοβάθμια σωματεία, τις ΕΛΜΕ και τους ΣΕΠΕ να συντονίσουν τη δράση τους διαμορφώνοντας τους όρους για την αντεπίθεση των εκπαιδευτικών.

Καλούμε τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες να συμμετέχουν στις Γ.Σ. των ΕΛΜΕ τις επόμενες μέρες και να προετοιμάσουν μαζικά την απάντηση του εκπαιδευτικού κινήματος στην πολιτική της κοινωνικής βαρβαρότητας της κυβέρνησης, στην πολιτική που διαλύει τα δημόσια σχολεία, που οδηγεί τους εκπαιδευτικούς και τον λαό στην άμεση φτωχοποίηση με μισθούς πείνας, με την ακρίβεια να κυριαρχεί, με ένα εργασιακό νομοσχέδιο που επιστρέφει τους εργαζόμενους σε συνθήκες εργασίας πριν από τη βιομηχανική επανάσταση. Τώρα είναι η στιγμή να πάρουμε την υπόθεση του αγώνα στα χέρια μας

δημιουργώντας επιτροπές αγώνα σε κάθε σωματείο και οργανώνοντας την αλληλεγγύη στον λαό της Θεσσαλίας.

Όλοι κι όλες στις Γ.Σ. στις κινητοποιήσεις, στις διαδηλώσεις, στις απεργίες.

Απέναντι στην βάρβαρη πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-ΟΟΣΑ-Κεφαλαίου

οργανώνουμε και συνεχίζουμε ανυποχώρητα τον αγώνα για μια ζωή με αξιοπρέπεια και δικαιώματα, σε ένα δημόσιο δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά και όλη τη γνώση.